

1 – 15 APRILIE 2024

Centrul european rezistă, iar coaliția EPP-S&D-RE este așteptată să își mențină majoritatea în viitorul Parlament. În Slovacia, un pro-european și un eurosceptic își dispută poziția de președinte, în timp ce în Polonia coaliția proeuropeană dă primul test electoral de la preluarea puterii, în alegerile locale și regionale din toată țara.

Portugalia și Irlanda așteaptă confirmarea noilor prim-miniștri, ambii de centru-dreapta, în timp ce în Bulgaria rotativa guvernamentală eșuează și un nou scrutin anticipat ar putea fi organizat concomitent cu europarlamentarele. În afara UE, opoziția turcă îi oferă președintelui Erdoğan cea mai usturătoare înfrângere din ultimii 20 de ani în alegerile locale.

I. ALEGERI ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

UNIUNEA EUROPEANĂ

**2 LUNI PÂNĂ LA
ALEGERILE
GENERALE,
6-9 IUNIE**

Cu doar două luni rămase până la alegerile pentru Parlamentul European, coaliția de centru (EPP, S&D și RE) pare că își va menține majoritatea în viitorul legislativ. Proiecțiile indică circa 175 de mandate pentru centru-dreapta EPP, din totalul de 720, 140 pentru centru-stânga S&D și 82 pentru centristii RE. Extrema-dreaptă ID este așteptată să obțină 85 de mandate, dreapta naționalistă ECR 79 de mandate, iar verzii Greens/EFA 41 de mandate.

În încercarea de a diminua scăderile înregistrate de liberali, președintele francez, Emmanuel Macron (Renaissance/RE), a lansat o nouă asociație, [Noii Europeni](#), prin care urmărește să coaguleze grupurile fragmentate ale liberalilor din Europa, vizând cu precădere reprezentanți din state precum Franța, România, Polonia, Slovenia și Danemarca.

La nivel național, mai multe state membre UE sunt așteptate să înregistreze rezultate în care partide de extrema-dreaptă vor trimite cei mai mulți reprezentanți în PE. În Austria, sondajele îi arată câștigători pe FPÖ (ID), cu 6 mandate din totalul de 20; în Franța ar câștiga Rassemblement National (ID), cu 25 de mandate din 81; în Olanda, PVV (ID) ar câștiga 9 mandate din 31. În Germania, Italia, Spania, Polonia, România, Suedia sau Portugalia, partidele naționaliste sau de extremă-dreapta ar obține a doua sau a treia poziție în preferințele electoratului.

Mai multe despre diversele proiecții privind configurația viitorului Parlament European [aici](#) sau [aici](#), în engleză.

Primul tur de scrutin al alegerilor prezidențiale din Slovacia a adus o victorie de etapă pentru candidatul pro-european, diplomatul Ivan Korčok, care s-a impus cu 42% în fața președintelui Parlamentului slovac, Peter Pellegrini, susținut de coaliția de guvernare de la Bratislava, care a obținut 37% din voturi. Korčok, un fost ministru de

**SLOVACIA
REZULTATE ALEGERI**

PREZIDENȚIALE TURUL I, 23 MARTIE

POLONIA ALEGERI REGIONALE & LOCALE 7 APRILIE

Externe și ambasador al Slovaciei la UE, este perceput drept un adversar al coaliției conduse de premierul Robert Fico, ale cărei politici sunt mai degrabă în favoarea unei realinieri a politicii externe a țării și instaurarea unui regim autoritar, pe modelul vecinilor din Ungaria.

Cei doi candidați se vor confrunta în al doilea tur de scrutin, pe 6 aprilie. În ciuda victoriei din primul tur, Korčok este cotate cu a doua șansă, sondajele indicând un sprijin de 48% pentru acesta, în timp ce 52% dintre slovaci l-ar vota pe Peter Pellegrini. Mai mult despre alegerile prezidențiale din Slovacia [aici](#), în engleză.

Partidele proeuropene din coaliția de guvernare – Coaliția Civică KO (EPP), Partidul Popular Polonez PSL (EPP), Polonia 2050 (RE) și Noua Stângă (S&D) – sunt așteptate să se impună în alegerile regionale și locale, din 7 aprilie, chiar dacă vor candida separat, spre deosebire de scrutinul din toamna anului trecut. Partidul Lege și Justiție (PiS/ECR), aflat la guvernare până la finalul lui 2023, este în cădere în preferințele electoratului, după ce mai multe investigații parlamentare au arătat cum reprezentanții PiS (ECR) au folosit fonduri publice pentru a-și consolida imaginea prin canalele media naționale, au finanțat portaluri și inițiative care au militat împotriva drepturilor femeilor și ale comunității LGBT sau au numit ilegal judecători la Curtea Supremă a Poloniei.

Mai multe despre situația politică din Polonia [aici](#), în engleză.

II. EVOLUȚII POLITICE ÎN UE

PORTUGALIA LUÍS MONTENEGRO, NOUL PRIM-MINISTRU

După ce Alianța Democratică AD (centru-dreapta) a câștigat alegerile generale anticipate din Portugalia, liderul Partidului Social Democrat (EPP), Luís Montenegro, a fost desemnat să formeze un nou guvern de președinte Marcelo Rebelo de Sousa. Montenegro îl va înlocui pe socialistul Antonio Costa, cabinetul său (detaliat [aici](#), în portugheză) urmând să includă 10 bărbați și 7 femei. Portofoliul de Externe va fi gestionat de europarlamentarul Paulo Rangel, care va ocupa și funcția de viceprim-ministru.

Montenegro, al cărui cabinet va prelua mandatul pe 2 aprilie, va conduce un guvern minoritar, ceea ce îl va face vulnerabil în fața opoziției – atât socialiștii PS (S&D), cât și extrema-dreaptă Chega (ID). Mai multe despre situația politică din Portugalia [aici](#), în engleză.

IRLANDA PREMIERUL LEO VARADKAR DEMISIONEAZĂ

[Leo Varadkar, prim-ministrul Irlandei, și-a anunțat demisia din fruntea guvernului](#) și din fruntea Fine Gael (EPP), citând motive personale. Varadkar a condus executivul irlandez între 2017-2020 și din decembrie 2022 până în prezent, fiind primul șef de guvern al Irlandei dintr-o minoritate etnică, tatăl său fiind din India, și dintr-o minoritate sexuală.

[Varadkar va fi înlocuit de noul lider al partidului Fine Gael, Simon Harris](#), care va deveni prim-ministru pe 9 aprilie, după ce Parlamentul irlandez își va relua sesiunea după vacanța de Paști. Harris, actualmente ministru al Învățămintului Superior, va deveni cel mai tânăr prim-

ministru irlandez din istorie, având doar 37 de ani. Următoarele alegeri parlamentare din Irlanda ar trebui să aibă loc la începutul anului 2025.

BULGARIA **ALEGERI** **ANTICIPATE LA** **ORIZONT**

[Mariya Gabriel, prim-ministrul desemnat al Bulgariei din partea GERB \(EPP\), și-a retras candidatura după ce negocierile cu partenerii de guvernare, coaliția reformistă PP-DB, au eșuat.](#) Conform acordului încheiat după alegerile din aprilie 2023, PP-DB și GERB urmau să asigure guvernarea pentru 18 luni, câte 9 luni pentru fiecare dintre cele două grupuri. La începutul lunii martie, după expirarea celor 9 luni, premierul Nikolai Denkov, din partea PP-DB, și-a înaintat demisia, însă negocierile cu GERB au eșuat, rotativa guvernamentală nemaiaivând loc.

În consecință, bulgarii vor fi chemați din nou la urne, pentru a șasea oară în ultimii trei ani, pentru alegerea unui nou legislativ. Atât GERB, cât și PP-DB susțin organizarea scrutinului anticipat concomitent cu alegerile pentru Parlamentul European, însă președintele socialist Rumen Radev și-a exprimat reticența cu privire la cuplarea celor două scrutine.

III. POSIBILE IMPLICAȚII PENTRU ROMÂNIA

**EXTREMA-DREAPTĂ
(AUR ȘI SOS),
COTATĂ CU 10
MANDATE ÎN
PROIECȚIILE
PENTRU PE, MAI
MULT DECÂT PSD (9
MANDATE) SAU PNL
(8 MANDATE)**

Extrema-dreaptă – AUR și SOS România – ar putea câștiga, cumulativ, 10 mandate în viitorul Parlament European, conform [proiecțiilor Euractiv](#), ceea ce ar fi mai mult decât PSD, cotate cu 9 mandate, sau PNL, cotate cu 8 mandate. Cu toate acestea, alianța electorală PSD-PNL ar urma să domine preferințele electoratului român, fiind așteptată să câștige cumulativ 17 mandate, echivalentul a peste jumătate din cele 33 de mandate alocate României în PE.

Cu toate acestea, rezultatele scrutinului pentru Parlamentul European ar putea avea efecte asupra alegerilor din toamna acestui an. Un rezultat bun înregistrat de partidele de extremă-dreapta la alegerile locale și europarlamentare ar putea propulsa un candidat AUR în turul II, dar ar putea și să consolideze sprijinul pentru AUR sau SOS România în viitorul legislativ de la București.

IV. ALEGERI ÎN AFARA UNIUNII EUROPENE

TURCIA **REZULTATE ALEGERI** **LOCALE** **31 MARTIE**

Opoziția turcă, reprezentată în principal de partidul secular CHP, a câștigat principalele orașe din Turcia la alegerile locale, marcând cea mai categorică înfrângere a președintelui Erdoğan și a partidului său, AKP, din ultimele două decenii. Primarul metropolei Istanbul, Ekrem Imamoglu, s-a impus cu peste 10 puncte procentuale în fața candidatului AKP. În plus, opoziția a câștigat capitala Ankara, dar și 15 alte primării în orașe majore ale țării, precum Bursa, Izmir sau Antalya.

Analizii estimează că politicile economice ale administrației centrale, care au condus la o explozie a inflației, au determinat ca inclusiv o parte a electoratului islamist, pro-Erdoğan, să voteze cu partidele de opoziție, mai ales în metropolele turce. Mai multe despre rezultatele scrutinului [aici](#), în engleză.